

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1998. február 16-i 98/6/EK IRÁNYELVE

a fogyasztók számára kínált termékek árának feltüntetésével kapcsolatos fogyasztóvédelemről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 129a. cikkének (2) bekezdésére,
tekintettel a Bizottság javaslatára,
tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,
a Szerződés 189b. cikkében megállapított eljárással összhangban, az egyeztetőbizottság által 1997. december 9-én jóváhagyott közös szövegtervezet figyelembevételével,

(1) mivel a piac átlátható működése és a helyes tájékoztatás a fogyasztóvédelem, illetve a vállalkozások és a termékek közötti egészséges verseny javát szolgálja;

(2) mivel a fogyasztók számára magas szintű védelmet kell biztosítani; mivel a Közösségnek ehhez olyan sajátos intézkedéssel kell hozzájárulnia, amely támogatja és kiegészíti a fogyasztóknak a számukra kínált áruk áráról való pontos, átlátható és egyértelmű tájékoztatása érdekében a tagállamok által folytatott politikát;

(3) mivel az Európai Gazdasági Közösségnek a fogyasztóvédelemmel és a fogyasztók tájékoztatásával kapcsolatos politikájának előzetes programjáról szóló, 1975. április 14-i tanácsi állásfoglalás és az Európai Gazdasági Közösségnek a fogyasztóvédelemre és a tájékoztatásra irányuló politikájának második programjáról szóló, 1981. május 19-i tanácsi állásfoglalás az árak feltüntetésére vonatkozóan közös elvek megállapítását írja elő;

(4) mivel ezeket az elveket az egyes élelmiszerek árának feltüntetéséről szóló, 79/581/EGK irányelv és a nem élelmiszeripari termékek árának feltüntetéséről szóló, 88/314/EGK irányelv állapította meg;

(5) mivel a termékek egységárának feltüntetése és a közösségi szinten elfogadott mértékek értékeinek megfelelően előzetesen megállapított mennyiségben vagy űrtartalomban való kiszerelésük közötti kapcsolat alkalmazása túlzottan bonyolultnak bizonyult; mivel ezért e kapcsolatot egy új, egyszerűsített rendszer javára és a fogyasztó érdekében el kell vetni a csomagolás szabványosításával kapcsolatos szabályok sérelme nélkül;

(6) mivel az eladási ár és az egységár feltüntetésére vonatkozó kötelezettség jelentősen hozzájárul a fogyasztói tájékoztatás javításához, mivel ez a legkönnyebb módja annak, hogy a fogyasztók a lehető legjobban tudják értékelni és összehasonlítani a termékek árát, és ily módon egyszerű összehasonlítások alapján megalapozott döntést hozhassanak;

(7) mivel ezért általános kötelezettséggé kell tenni azt, hogy az eladási árat és az egységárat egyaránt feltüntessék valamennyi termék esetében, kivéve az ömlesztve értékesített termékeket, amelyek eladási árat nem lehet meghatározni mindaddig, amíg a fogyasztó nem jelzi, hogy a termékből milyen mennyiségre van szüksége;

(8) mivel figyelembe kell venni azt a tényt, hogy egyes termékeket a bevett gyakorlatnak megfelelően nem egy kilogramm, egy liter, egy méter, egy négyzetméter vagy egy köbméter mennyiségben adnak el; mivel ezért helyénvaló lehetővé tenni a tagállamok számára annak engedélyezését, hogy az egységár a mennyiségnek egy eltérő, egyetlen egységére utaljon, figyelembe véve a termék jellegét és azon mennyiségeket, amelyekben a terméket az érintett tagállamban a bevett gyakorlatnak megfelelően eladják;

(9) mivel az egységár feltüntetésére vonatkozó kötelezettség bizonyos körülmények között egyes kiskereskedelmi kisvállalkozások számára túlzott teherrel járhat; mivel a tagállamok számára ezért lehetővé kell tenni, hogy egy megfelelő átmeneti időszak alatt ezt a kötelezettséget ne alkalmazzák;

(10) mivel lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok továbbra is mentesüljenek az egységár feltüntetésére vonatkozó kötelezettség alól olyan termékek esetében, amelyekre nézve az ár ilyen feltüntetése nem lenne célszerű, vagy zavart okozna, például ha a mennyiség jelzése szükségtelen az árak összehasonlítása szempontjából, vagy ha ugyanolyan csomagolásban különböző termékeket értékesítenek;

(11) mivel a nem élelmiszeripari termékek esetében a tagállamok, a végrehajtott rendszer alkalmazásának megkönnyítése érdekében, szabadon állítják össze azon termékek vagy termékkategóriák jegyzékét, amelyekre nézve az egységár feltüntetésére vonatkozó kötelezettség továbbra is alkalmazandó;

(12) mivel a közösségi szintű szabályok biztosíthatják azt az egységes és átlátható tájékoztatást, amely valamennyi fogyasztó javát szolgálja a belső piac összefüggésében; mivel az új, egyszerűsített megközelítés egyaránt szükséges és elégséges e cél megvalósításához;

(13) mivel a tagállamoknak meg kell győződniük a rendszer hatékonyságáról; mivel a rendszer átláthatóságát az euró bevezetésekor is fenn kell tartani; mivel ennek érdekében korlátozni kell a feltüntetendő árak számát;

(14) mivel különös figyelmet kell fordítani a kiskereskedelmi kisvállalkozásokra; mivel ennek érdekében a Bizottságnak - az ezen irányelv alkalmazásáról szóló jelentésében, amelyet a 11. cikk (1) bekezdésében említett időpont után legfeljebb három évvel terjeszt elő - különösen figyelembe kell vennie a kiskereskedelmi kisvállalkozásoknak az irányelv alkalmazása során szerzett tapasztalatait, többek között a technológiai fejlesztések és a közös valuta bevezetése tekintetében; mivel ehhez a jelentéshez - tekintettel a 6. cikkben említett átmeneti időszakokra - egy javaslatot kell csatolni,

Elfogadta ezt az irányelvet:

1. cikk

Ezen irányelv célja, hogy a fogyasztói tájékoztatás javítása és az árak összehasonlításának megkönnyítése érdekében előírja a kereskedők által a fogyasztók számára kínált termékek eladási árának és mértékegységenkénti árának feltüntetését.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) eladási ár: a termék egy egységére vagy a termék egy adott mennyiségére vonatkozó végleges ár, beleértve a hozzáadottérték-adót és minden egyéb adót;

b) egységár: a végleges ár, beleértve a hozzáadottérték-adót és minden egyéb adót, a termék egy kilogrammjára, egy literére, egy méterére, egy négyzetméterére vagy egy köbméterére vonatkozóan, vagy a mennyiségnek egy olyan eltérő, egyetlen egységére vonatkozóan, amelyet az érintett tagállamban egyes termékek értékesítése során széles körben és a bevett gyakorlatnak megfelelően használnak;

c) ömlesztve értékesített termékek: azok a termékek, amelyek nem előrecsomagoltak, és amelyeket a fogyasztó jelenlétében mérnek ki;

d) kereskedő: az a természetes vagy jogi személy, aki kereskedelmi vagy szakmai tevékenységi körébe tartozó termékeket ad el vagy kínál eladásra;

e) fogyasztó: az a természetes személy, aki nem kereskedelmi vagy szakmai tevékenységi körébe tartozó célra vásárol terméket.

3. cikk

(1) Az eladási árat és az egységárat valamennyi, az 1. cikkben említett termékre vonatkozóan feltüntetik, az egységár feltüntetése az 5. cikk rendelkezéseinek hatálya alá tartozik. Az egységárat nem szükséges jelezni, ha az ugyanaz, mint az eladási ár.

(2) A tagállamok úgy határozhatnak, hogy nem alkalmazzák az (1) bekezdést a következőkre:

- szolgáltatás nyújtása során szállított termékek,
- árverés útján való értékesítés, valamint műtárgyak és régiségek eladása.

(3) Az ömlesztve értékesített termékek esetében csak az egységárat kell feltüntetni.

(4) Az 1. cikkben említett termékek eladási árát megemlítő bármely hirdetésnek az 5. cikknek megfelelően jeleznie kell az egységárat is.

4. cikk

(1) Az eladási árak és az egységárak egyértelműnek, könnyen beazonosíthatónak és tisztán olvashatónak kell lennie. A tagállamok előírhatják, hogy korlátozzák a feltüntetendő árak számát.

(2) Az egységár a nemzeti és a közösségi rendelkezésekkel összhangban megállapított mennyiségre vonatkozik.

Amennyiben a nemzeti vagy közösségi rendelkezések egyes előrecsomagolt termékek esetében a nettó tömeg és a szárazanyag nettó tömegének feltüntetését írják elő, elegendő a szárazanyag nettó tömegére vonatkozó egységárat jelezni.

5. cikk

(1) A tagállamok mentesülhetnek az olyan termékek egységárának feltüntetésére vonatkozó kötelezettség alól, amelyek esetében ez a feltüntetés a termék jellege vagy rendeltetése miatt nem lenne célszerű, vagy zavart keltene.

(2) A tagállamok az (1) bekezdés végrehajtása érdekében a nem élelmiszeripari termékek esetében összeállíthatják azon termékek vagy termék kategóriák jegyzékét, amelyekre nézve az egységár feltüntetésére vonatkozó kötelezettséget továbbra is alkalmazzák.

6. cikk

Amennyiben az egységár feltüntetésére vonatkozó kötelezettség túlzott terhet jelentene egyes kiskereskedelmi kisvállalkozások számára az eladásra kínált termékek száma, az értékesítési terület, az értékesítés helyének jellege vagy olyan sajátos értékesítési feltételek miatt, amelyek esetében a termék közvetlenül nem hozzáférhető a fogyasztó vagy egyes vállalkozási formák számára, mint például a vándorkereskedelem bizonyos típusai, a tagállamok a 11. cikk (1) bekezdésében említett időpontot követő átmeneti időszakra előírhatják, hogy az említett vállalkozások által nem ömlesztve értékesített termékek egységárának feltüntetésére vonatkozó kötelezettséget a 12. cikknek megfelelően nem kell alkalmazni.

7. cikk

A tagállamok megfelelő intézkedéseket írnak elő annak érdekében, hogy valamennyi érintett személyt tájékoztassanak az ezt az irányelvet a belső jogba átültető nemzeti jogszabályról.

8. cikk

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alkalmazása során elfogadott belső rendelkezéseik megsértése esetén alkalmazandó büntetéseket, és minden szükséges intézkedést megtesznek e rendelkezések végrehajtásának biztosítása érdekében. E büntetéseknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó jellegűnek kell lenniük.

9. cikk

(1) Az élelmiszerárak feltüntetésével kapcsolatos fogyasztóvédelemről szóló 79/581/EGK irányelv és a nem élelmiszeripari termékek árának feltüntetésével kapcsolatos fogyasztóvédelemről szóló 88/314/EGK irányelv módosításáról szóló, 1995. november 29-i 95/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkében említett kilencéves átmeneti időtartamot az ezen irányelv 11. cikkének (1) bekezdésében említett időpontig meghosszabbítják.

(2) A 79/581/EGK és a 88/314/EGK irányelv az ezen irányelv 11. cikkének (1) bekezdésében említett időponttól kezdődően hatályát veszti.

10. cikk

Ez az irányelv nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy olyan rendelkezéseket fogadjanak el vagy tartsanak hatályban, amelyek előnyösebbek a fogyasztói tájékoztatás és az árak összehasonlítása tekintetében, a Szerződés alapján fennálló kötelezettségeik sérelme nélkül.

11. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2000. március 8-áig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot. Az elfogadott rendelkezéseket ettől a naptól kell alkalmazni.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(3) A tagállamok közlik a 8. cikkben előírt büntetésekre irányadó rendelkezéseket, és azok későbbi módosításait.

12. cikk

A Bizottság legkésőbb a 11. cikk (1) bekezdésében említett időpont után három évvel az Európai Parlament és a Tanács részére átfogó jelentést nyújt be ezen irányelv alkalmazásáról, különösen a 6. cikk alkalmazásáról, és e jelentéshez csatolja javaslatát.

Az Európai Parlament és a Tanács ennek alapján felülvizsgálja a 6. cikk rendelkezéseit és a Szerződéssel összhangban jár el három éven belül azt követően, hogy a Bizottság ismertette az első bekezdésben említett javaslatot.

13. cikk

Ez az irányelv az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba.

14. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.
Kelt Brüsszelben, 1998. február 16-án.
az Európai Parlament részéről J. M. GIL-ROBLES
az elnök
a Tanács részéről
J. CUNNINGHAM
az elnök